

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Milady Haplové v právní věci žalobce **J. P.**, proti žalovanému **Vojenskému úřadu sociálního zabezpečení**, se sídlem Vršovická 1429/68, Praha 10, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 28. 2. 2005, č. j. 54 Cad 15/2005 – 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) v záhlaví nadepsané usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti „rozhodnutí“ Vojenského úřadu sociálního zabezpečení ze dne 29. 9. 2004 č. j. 280413/019/2004. Krajský soud dospěl k závěru, že uvedená písemnost žalovaného je toliko vyjádřením žalovaného k žalobě a nikoliv správním rozhodnutím, tudíž proti němu není žaloba přípustná. Z uvedených důvodů krajský soud postupoval a rozhodl podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

V kasační stížnosti stěžovatel obsáhle popsal problémy s přepočtem dávky důchodového pojištění i domnělá pochybení žalovaného či krajského soudu, který rozhodoval o několika jeho žalobách. Konkrétní důvod kasační stížnosti v projednávané věci však nelze z jeho podání zjistit. Stěžovatel dále požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Tato žádost byla krajským soudem zamítnuta usnesením ze dne 29. 4. 2005. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel rovněž kasační stížnost, která byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2005. Následným usnesením krajského soudu ze dne 3. 1. 2006 byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě do 1 měsíce předložil plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Na výzvu reagoval stěžovatel podáním ze dne 3. 2. 2006. V něm uvedl, že 12 advokátů projevilo nezájem o zastupování v této věci, a proto nemůže požadavek soudu splnit.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel sám nemá předepsané vysokoškolské právnické vzdělání a plnou moc advokátu, který by jej zastupoval v řízení o kasační stížnosti, nedoložil. Nedostatek povinného právního zastoupení je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu v daném případě odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. června 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu